

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השלם

1. ולא יחולל דורנו בעמיו
כי אני יי מקדשו:
ויקרא כהן טו
2. לא ישמא בעל בעמיו
להחלו: ויקרא כא ד
3. לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו
לאשה אחרי
השואב פי תעבה הוא
לפי יי ולא תחסיא את
האריך אשר י
גתן לק נחלה:
דברים כד ד
4. אלמנה וגרושה
וקנה נתן את אלה לא
יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה:
ויקרא כא יד

מוסף דש"י

בנות ישראל מקוה
טהרה לחללים. דנת
חלל זכר כשרה לכהונה
שאשתו טהרה את זרעו
(לעיל טו).

וְנִי וְאִילֹל דָּבַת חֲלָלָה שֶׁנִּשְׁמַת לְיִשְׂרָאֵל כְּשִׁירָה לְכַהֲנָה: לַעֲוֹלָם. בַּת זָנוּ וּבֶת בֶּן זָנוּ עַד סוֹף כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּשֶׂא חֲלָלָה בְּזֶם כְּשִׁירָה לְכַהֲנָה. וְעַמְמָא לִיָּיִף בְּגִמְרָא. וְדוּקָא יִשְׂרָאֵל אֲבָל כִּהְיָ שֶׁנֶּשֶׂא חֲלָלָה בְּזֶם וְיוֹנֵה הוּא חֲלָל: חֲלָל שֶׁנֶּשֶׂא בְּזֶם יִשְׂרָאֵל בְּזֶם פְּסוּלָה. בְּגַמ' פִּרְיָן הָא חֲתָא לִיה רִישָׁא: בַּת גֵּר וְזָכָר.

[וב"ת איבא למיפדך מה לזרעו שכן יצירתו בכעירה ב'י' מימה אמאי לא חמירין נבעלה לפסול לה יומים שזין יצירתה נבעירה ופסול ואי פרכת מין לנבעלה לפסול לה שכן זר אכלה מעיקרא וזרעו יומים וחזר הדיון ובי' ושבת אין כאן זר השוה ואי יש שום פירכא: מ"ו:]

הרי

וגר שנשא בת ישראל בתו כשירה לכהונה אבל גר שנשא גיורת בתו פסולה לכהונה יאחד גר ואחד עבדים משוחררים אפי' עד י' דורות עד שתהא אמו מישראל ר' יוסי אומר ^א אף גר שנשא גיורת בתו כשירה לכהונה: **גמ'** מאי לעולם מהו דתימא מידי דהוה אמצרי ואדומי מה להלן ^ב לאחר שלשה דורות אף כאן נמי לאחר שלשה דורות קא משמע לן: ישראל שנשא חללה: מנא הני מילי אמר ר' יוחנן משום ר' ^ג שמעון נאמר כאן ^ד ויחלל זרעו בעמיו ונאמר להלן ^ה לא יטמא בעל בעמיו מה להלן זכרים ולא נקבות אף כאן זכרים ולא נקבות אלא מעתה בתו של כ"ג תישתרי מי כתיב בנו זרעו כתיב לא יחלל זרעו בעמיו בת בנו תישתרי כתיב לא יחלל זרעו מקיש זרעו לו מה הוא בתו פסולה אף בנו בתו פסולה בת בתו תיתסר אם כן גיזירה שוה מאי אהני ליה: חלל שנשא בת ישראל בתו פסולה: הא תנא ליה רישא בת חלל זכר פסולה מן הכהונה לעולם אידי דתנא ^ו רישא ישראל שנשא חללה תנא נמי סיפא חלל שנשא בת ישראל מתניתין דלא

ככ"י דוסתאי בן יהודה דתניא ^ארב דוסתאי בן יהודה אומר כשם שבני ישראל מקוה טהרה לחללות כך בנות ישראל מקוה טהרה לחללים מאי טעמיה דר' דוסתאי בר' יהודה אמר קרא לא יחלל זרעו בעמיו בעם אחד הוא דמיחל בשני עממים אינו מיחל תנו רבנן לא יחלל זרעו אין לי אלא זרעו ^{היה}היא עצמה מנין אמרת קל וחומר מה זרעו שלא עבר עבירה מתחלל היא שעברה עבירה אינו דין שמתחללת היא עצמו יוכיח שעבר עבירה ואין מתחלל מה להוא שכן אין מתחלל בכל מקום תאמר בהיא שמתחללת בכ"מ ואם נפשך לומר אמר קרא לא יחלל זרעו לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל מאי אם נפשך לומר וכי תימא איכא למיפרך מה לזרעו שכן יצירתו בעבירה אמר קרא לא יחלל לא יחולל זה שהיה כשר ונתחלל תנו רבנן איזו היא חללה כל שנולדה מן הפסולים מאי פסולים אילימא פסולים לו הרי מחזיר גרושתו ^דפסולה לו ^היובניה כשרים דכתי' ^אתועבה היא היא תועבה ואין בניה תועבים אמר רב יהודה הכי קאמר איזו היא חללה ^בכל שנולדה מן פסול כהונה נולדה אין לא נולדה לא ^גהרי אלמנה וגרושה ^דוזנה דלא נולדה וקא ^ההיא חללה אמר רבה ה"ק איזו חללה מוזכרת שלא היה לה שעת הכושר כלל כל שנולדה מן פסול כהונה מאי מוזכרת אמר רב יצחק בר אבין ה"ק איזו היא חללה שעיקרה מדברי תורה ואין צריכין לפרש מדברי סופרים כל שנולדה מן פסולי כהונה ת"ר ^אאלמנה אלמנה אלמנה אינו חייב אלא אחת גרושה גרושה אינו חייב אלא אחת ^באלמנה וגרושה וחללה וזנה ^גבזמן שהם כסדר חייב על כל אחת ואחת זינתה ונתחללה ונתגרשה ונתארמלה אינו חייב אלא אחת אמר מר אלמנה אלמנה אלמנה אינו חייב אלא אחת האי אלמנה היכי דמי אילימא שבא על אלמנת ראובן ועל אלמנת שמעון ועל אלמנת לוי אמאי אינו חייב אלא אחת ^דהרי

אות איסור חיסכל אף כאן: ואם נפשל נומר. שום תשובה על ק"ו ותבא להכשירה הרי לך מקרא:
 "ועיקר חילול האמור כאן משמע" ב' ביאת עזמה שהיתה כשרה ונתחללה אבל זרעו מעיקרו הוא נפסל
 מה היה לנו להשיב על ק"ו דליטריטור לפרוש' קראי: הכי קא קשיא ליה ודי סימא. מעיקרא דדינא
 מה עבדיה^ה ונתחללה איכא למיפדח מה לזרעו כו': אי נימא פסולה לו. ואפי' הוא ישראל אם ביאתו עבדיה
 ונחזיר גרשמו. כ' כשנישאת לאחר דפסולה דכתיב (דברים ד) לא יוכל צעלה גוי'. ובגיה כוניה. בזה
 כלומר צעונה עבירה: והרי אלמנה. לא גורשה לה לכן הדיוט משתחלת ביציתו וכן כ' כוניה. ביצית
 לא ללקות צעונה משום חללה דכל איסור כהונה עושה חללה ביציתו: ומורשה. מפרש לקמן:
 קרה ממשמעות המקרא שכתב חללה לא יקחו ואין ל' צריכין לפרש מידי סופרים דמקרא נפקא בזהדי:
 "וינו" ו' ולד פסול לכהונה מדכתיב ולא יחלל זרעו אבל חללה הנעשית חללה ע"י ביאה הזכרוב לדרוש
 חללה: אלמנה אלמנה אלמנה. בא על אלמנה שיש בה שלש שמות של אלמנות: אינו חייב אלא
 שנתאלמנה תחילה ונשאת לשני וגירשה ונשאת לכהן ונשאת ואח"כ נבעלה לאחד מן הפסולים
 הפסול כהונה חללה איכא וזהו ליכא ומשאר איסורים אינו חללה לא הויא בדרקמקו. וינא.
 דכך ועשאה חללה שהיתה אסורה עליו משום זונה: אינו חייב אלא אחס. לקמן) מפרש טעמא:

נזיר

על ידי האיש, אבל הוא אין מתחלל בשום ביאה דכתיב לא יחלל זרעו [ו] הזרע הוא מתחלל ולא הוא עצמו. ותנן בבכורות [מה, ב] הנושא נשים בעבירה פסול עד שידור הנאה, וכי נדר הנאה מיהא עורב עבודה.

ביאה אסורה, שעיקרה, משמעות הפסוק כך הוא אבל הללה הנעשית ע"י ביאה הוצרכו לדרוש חכמים המקרא וזה שהיה כשר נתחלל. אלמנה אלמנה אלמנה, בעל אלמנה שיש לה ג' שמות כדמפרש. אלמנת ראובן

ואתמול שמעתי נקראתה ליהוה. שם על ג' שנים אילנות.
 ונראה דצ"ל בתמלה ד"ה תאמר בהיא שמתחללת בכ"מ וכו' עד וכי נדר הנאה מיהא עובד עבודה, ואח"כ מרז"ד וכו' שהיה כשר ונתחלל כגון היא שהיתה כשרה ונתחללה ע"י אותה ביאה האסורה אבל הולד הנולד וכו' עד מעולם ואח"כ מרז"ד פטולים לו ואפי' וכו' (ד"ו).